

Udskriftsdato: 27. december 2025

KEN nr 10227 af 31/10/2022 (Gældende)

Ligebehandlingsnævnets afgørelse om køn - sundhed - genoptagelse - ej medhold

Ministerium: Social- og Boligministeriet

Journalnummer: 22-25063

Ligebehandlingsnævnets afgørelse om køn - sundhed - genoptagelse - ej medhold

J.nr. 22-25063

En kvinde anmodede om genoptagelse af en sag om forskelsbehandling på grund af køn i relation til spørgsmålet om godtgørelsens størrelse.

Nævnet fandt ved afgørelsen af 15. oktober 2021 ikke grundlag for at tilkende kvinden yderligere godtgørelse end den godtgørelse på 5.000 kr., som det indklagede forsikringsselskab allerede havde betalt til hende.

Der var ikke fremkommet nye oplysninger af væsentlig betydning for sagen i relation til spørgsmålet om godtgørelsens størrelse, og der forelå heller ikke i øvrigt særlige grunde, der kunne føre til at genoptage sagen i relation til spørgsmålet om godtgørelsens størrelse.

Ligebehandlingsnævnet genoptog derfor ikke sagen.

Sagen angår, om der efter anmodning fra klager er grundlag for at genoptage sagen i relation til spørgsmålet om godtgørelsens størrelse.

Ligebehandlingsnævnets afgørelse

Ligebehandlingsnævnet genoptager ikke sagen i relation til spørgsmålet om godtgørelsens størrelse.

Sagsfremstilling

Klager indbragte den 3. februar 2021 en klage for Ligebehandlingsnævnet.

Klagen angik påstået forskelsbehandling på grund af køn i forbindelse med, at det indklagede forsikringsselskab meddelte klager afslag på dækning af udgifter til psykologbehandling med den begrundelse, at behandlingsbehovet var opstået i forbindelse med graviditet.

Ligebehandlingsnævnet traf den 15. oktober 2021 afgørelse i sagen. Sagen blev behandlet under sagsnr. 21-6350.

Nævnet vurderede, at det var i strid med ligestillingsloven, at klager blev meddelt afslag på dækning af udgifter til psykologbehandling. Klager fik derfor medhold i klagen.

Af afgørelsens sagsfremstilling fremgik følgende:

”Sagsfremstilling

I juni 2019 var klager via sin arbejdsplads omfattet af en sundhedsforsikring hos det indklagede forsikringsselskab.

Klager, der var gravid, aborterede den 15. juni 2019.

Klager søgte i den forbindelse om dækning af udgifter til psykolog via sin sundhedsforsikring hos det indklagede forsikringsselskab.

Den 16. juni 2019 meddelte det indklagede forsikringsselskab klager telefonisk afslag på dækning af udgifter til psykolog med henvisning til, at sundhedsforsikringen ikke dækkede skader relateret til graviditet.

Klager har oplyst, at hun i eftersommeren 2019 blev sygemeldt fra sit arbejde på grund af sorgen over at have aborteret. Klager tog i den forbindelse kontakt til en psykoterapeut og en akupunktør.

Klager har desuden oplyst, at hun i november 2020 hørte om forsikringsselskabers graviditetsdiskrimination i medierne, hvorefter hun kontaktede det indklagede forsikringsselskab. Indklagede oplyste i første omgang klager, at udgifter til psykoterapeut som følge af den mistede graviditet ikke var omfattet af forsikringsbetingelserne.

Det indklagede forsikringsselskab kontaktede dog efterfølgende klager med orientering om, at det tidligere meddelte var forkert.

Indklagede dækkede i den forbindelse de udgifter, som klager havde afholdt til psykoterapeut og akupunktør plus morarente, i alt 14.574,53 kr. Indklagede udbetalte desuden en godtgørelse til klager på 5.000 kr. for den ulovlige forskelsbehandling.

Indklagede har for nævnet oplyst, at de har ændret praksis pr. 12. oktober 2020, og at henvendelser modtaget fra og med denne dato er håndteret i overensstemmelse med lovgivningen på området.

Indklagede har desuden opdateret deres hjemmeside med en forklaring og en vejledning til kunderne om, hvad de skal gøre, hvis de mener, de ikke er blevet behandlet korrekt.

Klagen blev modtaget i Ligebehandlingsnævnet den 3. februar 2021.

Klager har i klagen nedlagt påstand om betaling af en godtgørelse på yderligere 10.000 kr.

Klager har fremlagt en udtalelse fra en psykoterapeut, der er udarbejdet den 3. april 2021. Det fremgår af udtalelsen:

”Udtalelse

[Klager] kontaktede mig første gang i november 2019 i forbindelse med at hun og partneren var i fertilitetsbehandling. Hun var tydeligt psykisk belastet og i alarmeredskab. At være i længerevarende fertilitetsbehandling er en stor belastning i sig selv for den enkelte, for parforholdet og mange oplever sig i krise når de kontakter mig.

Det blev hurtigt tydeligt, at [Klager] havde en ubearbejdet traumehistorie med sig efter tabet af en graviditet i juni 2019, hvori hun stod meget alene. Da [Klager] kontaktede mig, havde hun genoptaget fertilitetsbehandlingen og var tydeligt reaktiveret ift. traumehistorien omkring den spontane abort og de omstændigheder der var omkring tabssituationen. Hendes nervesystem var på overarbejde med sympatisk overaktivering, et tiltagende angstniveau og kritiske tanker, som hun rettede både indad og udad. Hun var temmelig belastet.

En ubearbejdet chokreaktion kan ligge i dvale, men ligger lige nede under overfladen for at blusse op igen i en situation, der ligner den chokudløsende bare en smule. Set ud fra en klinisk vinkel, var det derfor indlysende at [Klager] retraumatiseredes da hun genoptog fertilitetsbehandlingen i efteråret 2019.

Det er absolut ikke ualmindeligt at en spontan abort kan være traumatisk i sig selv. Folk der søger fertilitetsbehandling har oftest barslet med et ønskebarn i en årrække forud for behandlingen og er på den baggrund ofte psykisk nedbrudt af det livsvilkår det er at være ufrivilligt barnløs samt tab af normalitet, som det afstedkommer. Derfor rammer en spontan abort ofte meget voldsommere. Det var også tilfældet for [Klager].

Det autonome nervesystem har en stor betydning for vores evne til at håndtere ekstreme hændelser imens det traumatiserende foregår og hvis ikke personen efterfølgende kan tilbageregulere sig, kan denne eftervirkning blive kronisk og give mentale forstyrrelser som ukontrollerbare flashbacks af den chokudløsende hændelse, undvigelsesadfærd og latent højt alarmberedskab, som kan udfolde sig på forskellig vis; bl.a. ved manglende restitutionsevne, forstyrret søvn, hormonel ubalance, irrationel adfærd, relationel overforsimpling, hukommelsestab, depression, angstlidelser og psykosomatiske lidelser...". "

Af nævnets bemærkninger og konklusion fremgik følgende:

"Ligebehandlingsnævnet behandler klager over forskelsbehandling på grund af køn efter lov om ligestilling af kvinder og mænd (ligestillingsloven).

Ligebehandlingsnævnet behandler desuden klager over forskelsbehandling på grund af køn efter lov om ligebehandling af mænd og kvinder i forbindelse med forsikring, pension og lignende finansielle ydelser.

Ligebehandlingsnævnet kan ikke behandle klager, der kan indbringes for en anden forvaltningsmyndighed, før denne har truffet afgørelse i sagen.

Ankenævnet for Forsikring er et privat klagenævn. Ligebehandlingsnævnet er derfor ikke afskåret fra at behandle klagen. Det ændrer ikke herved, at Ankenævnet for Forsikring er godkendt af Erhvervsministeren til at behandle forsikringsklager.

Det følger af § 1, stk. 4, i lov om ligebehandling af mænd og kvinder i forbindelse med forsikring, pension og lignende finansielle ydelser, at der ved forsikring og lignende finansielle ydelser forstås sådanne ydelser, som ikke er aftalt i forbindelse med beskæftigelse og erhverv.

På baggrund af sagens oplysninger lægger nævnet til grund, at klager var omfattet af en sundhedsforsikring hos det indklagede forsikringsselskab via sit arbejde.

Nævnet vurderer herefter, at sagen skal behandles efter reglerne i ligestillingsloven.

Det fremgår af ligestillingsloven, at ingen må udsætte en person for direkte eller indirekte forskelsbehandling på grund af køn. Forbuddet mod forskelsbehandling gælder blandt andet for alle organisationer og personer, som leverer varer og tjenesteydelser, som er tilgængelige for offentligheden.

Der foreligger direkte forskelsbehandling, når en person på grund af køn behandles ringere, end en anden bliver, er blevet eller ville blive behandlet i en tilsvarende situation.

Der foreligger indirekte forskelsbehandling, når en bestemmelse, et kriterium eller en praksis, der tilsyneladende er neutral, vil stille personer af det ene køn særligt ufordelagtigt i forhold til det andet køn, medmindre den pågældende bestemmelse, betingelse eller praksis er objektivt begrundet i et legitimt formål, og midlerne til at opfylde dette formål er hensigtsmæssige og nødvendige.

Hvis en person, der anser sig for krænket, påviser faktiske omstændigheder, som giver anledning til at formode, at der er udøvet direkte eller indirekte forskelsbehandling, påhviler det modparten at bevise, at ligebehandlingsprincippet ikke er blevet krænket.

Det indklagede forsikringsselskab afslog den 16. juni 2019 telefonisk klagers anmodning om dækning af udgifter til psykologbehandling.

Forsikringsselskabet henviste ved afslaget til, at skader i forbindelse med graviditet ikke var dækket af klagers sundhedsforsikring.

Nævnet vurderer, at indklagedes praksis var udtryk for direkte forskelsbehandling på grund af køn, og at klager ved afslaget blev udsat for ringere behandling på grund af sit køn.

Forsikringsselskabet har ikke løftet bevisbyrden for, at ligebehandlingsprincippet ikke er blevet krænket.

Klager får derfor medhold i klagen.

Nævnet har ikke fundet tilstrækkeligt grundlag for at tilkende yderligere godtgørelse end den, som indklagede allerede har betalt klager.

Der er herved lagt vægt på, at klager ikke har fremlagt fornøden dokumentation, fx i form af en lægeerklæring for de følger, som afslaget på forsikringsdækning indebar for hende. ”

Klager har ved mail af 20. april 2022 anmodet Ligebehandlingsnævnet om at genoptage sagen i relation til spørgsmålet om godtgørelsens størrelse.

Klager har fremlagt et journaludskrift dateret den 15. juni 2019 fra hospitalet om klagers spontane abort. Af journaludskriftet fremgår blandt andet:

” [...] Almen tilstand: Fremstår lettere smertepåvirket, og naturligvis psykisk påvirket af hele situationen [...]”

Klager har desuden fremlagt en række fakturaer for psykoterapi og betalingsposter for akupunktur.

Parternes bemærkninger

Klager gør gældende, at hun har krav på yderligere godtgørelse end de 5.000 kr., som indklagede allerede har udbetalt til hende, da der er tale om en grov krænkelse.

Klager var i en særlig sårbar situation, da hun den 15. juni 2019 aborterede spontant. Klager var alene på hospitalet, da hendes kæreste var på udlandsrejse. Fertilitetsforløbet frem til graviditeten havde været hårdt og opslidende for klager og klagers parforhold.

Den spontane abort udgjorde en traumatisk oplevelse for klager. Klager havde behov for psykologhjælp til at bearbejde den traumatiske oplevelse. Dagen efter klagers spontane abort meddelte indklagede telefonisk til klager afslag på dækning af udgifter til psykolog med henvisning til, at sundhedsforsikringen ikke dækkede skader relateret til graviditet.

Psykoteraeutudtalelsen af 3. april 2021 udgør dokumentation for, at indklagedes afslag på forsikringsdækning indebar, at klager, som på tidspunktet for afslaget i juni 2019 befandt sig i en særlig sårbar situation, ikke fik den fornødne psykologhjælp, som hun havde krav på.

Desuden udgør regningerne for 19 terapisesessioner hos en psykoterapeut i perioden 12. november 2019 til den 20. oktober 2020, samt regningerne for fem akupunktursessioner i oktober og november 2019 dokumentation for, at indklagedes afslag på forsikringsdækning indebar, at klager gik til en lang række behandler for at bearbejde traumet omkring den spontane abort og selv måtte dække udgifterne hertil.

Indklagede har oplyst, at man har refunderet samtlige de regninger, som klager har fremsendt.

Indklagede har ikke yderligere bemærkninger til klagers anmodning om genoptagelse, men henviser til sit partsindlæg afgivet i afgørelsen med sagsnr. 21-6350.

Ligebehandlingsnævnets bemærkninger og konklusion

Det fremgår af lov om Ligebehandlingsnævnet, at nævnet kan bestemme, at en sag, hvori der er truffet afgørelse, skal genoptages, hvis særlige grunde taler derfor.

En sag kan for eksempel genoptages, hvis der fremkommer nye oplysninger af væsentlig betydning for sagen. Det kan i den forbindelse tillægges vægt, hvis disse oplysninger ikke har kunnet fremlægges forud for eller under behandlingen af sagen. Sagsbehandlingsfejl kan også medføre genoptagelse.

Klager har til støtte for sin anmodning om genoptagelse blandt andet anført, at hun befandt sig i en særlig sårbar situation, da hun den 15. juni 2019 aborterede spontant.

Klager har gjort gældende, at psykoteraeutudtalelsen af 3. april 2021 udgør dokumentation for, at klager befandt sig i en særlig sårbar situation på tidspunktet for indklagedes afslag på forsikringsdækning den 16. juni 2019.

Klager har desuden gjort gældende, at de fremlagte regninger for klagers terapi- og akupunktursessioner udgør dokumentation for, at klager gik til en lang række behandlere for at bearbejde traumet omkring den spontane abort. Udgifterne hertil måtte hun selv afholde.

Det er oplyst, at indklagede har refunderet klageres behandlingsudgifter.

I afgørelsen af 15. oktober 2021 fandt nævnet ikke tilstrækkeligt grundlag for at tilkende yderligere godtgørelse end den godtgørelse på 5.000 kr., som indklagede allerede havde betalt til klager.

Nævnet lagde herved vægt på, at klager ikke havde fremlagt fornøden dokumentation, fx i form af en lægeerklæring for de følger, som afslaget på forsikringsdækning indebar for hende.

Der er ikke fremkommet nye oplysninger af væsentlig betydning for sagen i relation til spørgsmålet om godtgørelsens størrelse, og der foreligger heller ikke i øvrigt særlige grunde, der kan føre til at genoptage sagen i relation til spørgsmålet om godtgørelsens størrelse.

Nævnet genoptager derfor ikke spørgsmålet om godtgørelsens størrelse.

Retsregler

Afgørelsen er truffet efter følgende bestemmelser:

Lov om Ligebehandlingsnævnet

- § 1, stk. 1, og stk. 2, nr. 1, om nævnets kompetence
- § 9, stk. 1, om klagebehandling
- § 10, om genoptagelse
- § 12, stk. 1, om klagebehandling